

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/208/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315205282
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2315205282.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou v právnej veci žalobcu: A. W., nar. XX.XX.XXXX, hláseným pobytom P. O., zastúpený: Mgr. PhDr. Zuzana Tománková Miková, PhD., MPH, advokátka so sídlom Šancová 110, Bratislava, proti žalovaným: 1/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, O., 2/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, O., a 3/ A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, O., zastúpení: JUDr. Lucia Sklenárová, advokátka so sídlom Ul. SNP 94, Žiar nad Hronom, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ sa priznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.03.2015 domáhal, aby súd určil, A/ že právny úkon, ktorým žalobca požiadal o vrátenie daru, je platný a žalovaná 1/ je povinná vydať žalobcovi dar - ideálnu 1/2-icu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, Kataster nehnuteľností OÚ B., katastrálny odbor, Obec O., k.ú. O., B/ že darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený dňa 05.02.2015 pod č. S. XXX/XXXX medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/ je absolútne neplatná, a C/ že žalobca je vlastníkom ideálneho podielu 1/2-ice nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, Kataster nehnuteľností OÚ B., katastrálny odbor, Obec O., k.ú. O., a to: parc. č. XXXX/X o výmere 453 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 69 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 214 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 132 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 2143 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 57 m2 - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 766 m2 - záhrady, parc. č. XXXX/X o výmere 767 m2 - záhrady, parc. č. XXXX/X o výmere 171 m2 - orná pôda; stavby súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - rodinný dom, súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - rodinný dom, súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - autoopravárenská dielňa, súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - predajňa autosúčiastok a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou 1/ boli manželmi, pričom z ich manželstva sa narodili dve deti, a to žalovaní 2/ a 3/. Počas manželstva žalobca a žalovaná 1/ nadobudli vyššie špecifikované nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Obaja podnikali ako živnostníci, hoci žalovaná 1/ len krátku dobu. Z dôvodu ekonomickej istoty žalovaná 1/ trvala na zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov počas manželstva, k čomu aj došlo dňa 26.10.1999, následne sa žalobca a žalovaná 1/ stali podielovými spoluvlastníkmi vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti v podieloch 1/2-ice k celku, čím žalovaná 1/ získala podiel aj na nehnuteľnostiach určených na podnikanie žalobcu. Následne tvrdo išla po tom, aby žalobca na žalovanú 1/ previedol aj vlastníctvo k svojej polovici nehnuteľnosti, stupňovalo sa napätie aj v rodinnom živote, žalobca mal podľa nej pracovať a ona sa mala venovať výlučne deťom a za svoje obetovanie sa deťom si ona zaslúžila aj jeho polovicu

nehnutelnosti. Darovacou zmluvou S. XXXX/XX zo dňa 20.04.2007 jej teda daroval svoju polovicu nehnuteľností. Komunikácia medzi nimi následne rapídne ochladla, pôsobením žalovanej 1/ ochladli aj vzťahy detí so žalobcom. V roku 2008 žalovaná 1/ uzatvorila úverovú zmluvu v PSS, a.s., na základe ktorej čerpala medziúver na rekonštrukciu strechy v sume 23.236,- Eur, kde žalobca bol spoludlžníkom, avšak celú rekonštrukciu vykonal žalobca svojpomocne, splátky uhrádzal on cez žalovanú 1/, ktorá ich však asi neplatila, nakoľko opakovane chodili výzvy na zaplatenie. V auguste 2014 iniciovala žalovaná 1/ rozvod manželstva, v návrhu uviedla lživé skutočnosti, znevažovala žalobcu. Dňa 29.12.2014 bolo ich manželstvo rozvedené. Zhoršil sa mu zdravotný stav a jeden rok pred dovŕšením dôchodkového veku dostal ultimátum, aby nehnuteľnosť opustil a stal sa bezdomovcom, t.č. býva v dome kamaráta bezplatne. Správanie žalovanej 1/ žalobca vnímal ako veľký nevďak a konanie v príkrom rozpore s dobrými mravmi. Lustráciou na kataster portáli zistil, že žalovaná 1/ previedla dňa 05.02.2015 vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na žalovaných 2/ a 3/. Žalobca vyzval žalovanú 1/ na vrátenie daru listom zo dňa 14.01.2015, predpokladal, že deň nasledujúci po podaní ho aj dostala, čím zanikol právny vzťah z darovania zo zákona s účinkami ex nunc (R88/1998) a obnovil sa predchádzajúci vlastnícky vzťah, čím žalovanej 1/ vznikla povinnosť ideálnu polovicu nehnuteľnosti žalobcovi vydať. Darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/ je vzhľadom na uvedené skutočnosti, absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 OZ, lebo žalovaní 2/ a 3/ získali plnenie z neplatného právneho úkonu a na ich strane došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 458 OZ a sú povinní bezdôvodné obohatenie vydať. Naliehavý právny záujem odôvodnil aktuálnym stavom právnej neistoty spočívajúcej v tom, že bez určenia toho, či došlo k platnému zrušeniu darovacej zmluvy a určenia toho, že darovacia zmluva medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/ je absolútne neplatná a bez určenia konečného vlastníctva nehnuteľnosti nemôže byť obnovené vlastnícke právo žalobcu v katastri nehnuteľností.

3. Žalovaní 1/ až 3/ sa s podanou žalobou nestotožnili a žiadali ju zamietnuť v celom rozsahu, pričom vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 24.07.2015, poukázali na to, že petit žaloby v prvom odseku je nevykonateľný, nebol preukázaný moment doručenia výzvy na vrátenie daru, nakoľko podací lístok osvedčuje len to, že niečo bolo podané na poštu, nie skutočnosť, o čo konkrétne išlo a už vôbec nie doručenie listiny, odsek 2 žalobného petitu považovali za nadbytočný a vo vzťahu k nemu nebol ani preukázaný naliehavý právny záujem. Mali za to, že odsek 3 petitu bol nesprávne formulovaný, nakoľko žalobca sa žiadaného účelu mal domáhať nie určovacou žalobou, ale žalobou na plnenie. Hlavný dôvod pre vrátenie daru označený žalobcom - skutočnosť, že žalobca nie je biologickým otcom žalovaného 3/, je premlčaná a ani inak neobstojí, lebo žalobca o tejto skutočnosti vedel už v čase gravidity žalovanej 1/, pred darovaním nehnuteľnosti, nič v tomto smere nepodnikol až do roku 2015, dôvody rozvodu uvedené v návrhu žalovanou 1/ sú jej výsostným právom a išlo o jej subjektívne hodnotenie žalobcu a manželstva ako takého. Zároveň poukázali na to, že vzťahy medzi stranami sporu boli spôsobené z pohľadu žalovaných správaním sa žalobcu, nie žalovanej 1/, čo v konečnom dôsledku vyústilo do podania návrhu na rozvod žalovanou 1/. Na margo dôvodu vrátenia daru uvedeného vo výzve zo 14.01.2015 - podanie návrhu na rozvod žalovanou 1/ - uviedli, že tento dôvod z hmotnoprávneho hľadiska neobstojí, nakoľko nejde o správanie podľa ust. § 630 OZ. Ďalej uviedli, že podnikanie a bývanie v jednom mieste bol nápadom žalobcu. Nie je pravdou, že žalovaná 1/ neodpracovala ani 15 rokov. Celkovo má odpracovaných 29 rokov a 121 dní a aktívne sa podieľala okrem chodu domácnosti a starostlivosti o deti aj na zabezpečovaní finančných prostriedkov do domácnosti. Pokiaľ sa týka zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov, k tomu došlo kvôli ochrane majetku, keďže žalobca mal veriteľov, ktorých bolo treba uspokojiť a z tohto dôvodu bolo treba predať okrem iného aj trojizbový byt a vyrovať tak straty z podnikania a žalovaná 1/ len využila zákonnú možnosť zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, aby ďalej nebola ohrozovaná zo strany veriteľov žalobcu. Ďalej poukázali aj na to, že žalobca ignoroval svoje deti, neprejavil im žiadnu lásku, nestaral sa o ich školské výsledky, či voľnočasové aktivity. Žalobca z predmetnej nehnuteľnosti odišiel sám a nie je pravda, že by bol bezdomovcom.

4. Na pojednávaní dňa 10.05.2016 právna zástupkyňa žalobcu sa v plnom rozsahu pridŕžavala žaloby. Ďalej uviedla, že po podaní žaloby došlo k právoplatnému skončeniu konania o zapretie otcovstva žalobcu k žalovanému 3/, kde súd rozhodol, že žalobca nie je otcom žalovaného 3/. Táto skutočnosť sa stala žalobcovi známou až neskôr, avšak trval na nej ako na jednom zo zákonných dôvodov pre vrátenie daru. Medzi ďalšie dôvody uviedla skutočnosti, uvedené žalovanou 1/ v návrhu na rozvod manželstva. Ďalej poukázala na listinné dôkazy, ktoré predložila súdu, najmä na úverovú zmluvu, ktorú uzatvorila žalovaná 1/ a kde sa stal spoludlžníkom žalobca, pričom v súvislosti s úverovou zmluvou bol predmet

sporu predmetom zálohu banky. Žalovaná 1/ po doručení výzvy žalobcu na vrátenie daru, konajúc v časovej tiesni previedla predmet sporu na žalovaných 2/ a 3/, pričom pozabudla na to, že na prevod bol potrebný súhlas záložného veriteľa.

5. Na pojednávaní dňa 10.05.2016 sa právna zástupkyňa žalovaných taktiež pridržiavala písomného vyjadrenia k žalobe. Ďalej poukázala na to, že trestné konania ako aj výmaz miesta podnikania žalobcu neboli iniciované žalovanou 1/, ale žalovanými 2/ a 3/. V súvislosti s úverovou zmluvou uviedla, že tá s predmetom sporu nesúvisí. Ak by aj žalovaná 1/ porušila nejaké zákonné ustanovenie, tak len vo vzťahu k záložnému veriteľovi a nie vo vzťahu k žalobcovi. Trvalý pobyt žalobcu bol na základe podnetu žalovanej 1/ zrušený po tom, ako sa žalobca sám z miesta trvalého pobytu odsťahoval a išlo najmä o praktické dôvody.

6. Na pojednávaní dňa 13.10.2016 právna zástupkyňa žalobcu poukázala na to, že Zmluvou o mimoriadnom medziúvere sa snažila preukázať nemorálnosť konania žalovaných, najmä žalovanej 1/, ktorá tvrdila, že žalobca ju týral aj ekonomicky. Tieto tvrdenia žalovanej vyvracia predmetná zmluva, lebo ten, kto niekoho ekonomicky týra s najväčšou pravdepodobnosťou nebude vystupovať ako spoludlžník údajnej týranej osoby. Ďalej poukázala aj na to, že žiadne premlčanie vo vzťahu k zapretiu otcovstva nenastalo, nakoľko pre toto nie je rozhodujúce, kedy sa žalovaný 3/ narodil, ale kedy sa o tom žalobca dozvedel, že nie je jeho synom. Žalovaná 1/ žalobcu dlhodobo zavádzala, čo možno považovať za nemorálne z jej strany. O jej nemorálnom prístupe svedčí aj posledná strana zápisnice z pripojeného rozvodového spisu, z ktorého je zrejmé, že žalobca všetok majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod nátlakom prepísal na žalovanú 1/. Z uvedeného spisu je zrejmé, že žalovaná 1/ svoje deti systematicky popudzovala proti ich otcovi, od ktorého sa napokon úplne odvrátili a žalobca je v súčasnosti bezdomovcom.

7. Na pojednávaní dňa 13.10.2016 právna zástupkyňa žalovaných opätovne spochybnila vykonateľnosť petitu a trvala na tom, že hlavný dôvod na vrátenie daru, t.j. skutočnosť, že žalobca nie je biologickým otcom žalovaného 3/ neobstojí a je premlčaná, lebo žalobca o tejto skutočnosti vedel, o čom svedčí aj čestné vyhlásenie C. A., ktoré súdu predložila. Vo vzťahu k rozvodovému konaniu mala za to, že skutočnosti v návrhu na rozvod uvedené žalovanou 1/ boli jej subjektívnymi dôvodmi, ktoré v uvedenom konaní mala plné právo prezentovať.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 5C/208/2015-97 zo dňa 09.11.2016 žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovaným 1/ až 3/ priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Predmetný rozsudok bol na základe odvolania žalobcu, uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 9Co/17/2017-146 zo dňa 19.09.2017 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. V citovanom rozhodnutí odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie najmä procesné pochybenia, spočívajúce v neurčení sporných a nesporných skutkových tvrdení a neuvedení predbežného právneho názoru súdu.

9. Na pojednávaní dňa 08.02.2018 súd odstránil vady vytknuté súdom druhej inštancie a oboznámil strany sporu, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za nesporné, pričom medzi stranami nebola sporná okolnosť doručenia výzvy na vrátenie daru, a to dňa 15.01.2015. Strana žalovaného rozporovala skutočnosť, že dokument doručený žalovanej 1/ dňa 15.01.2015 je výzvou v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka a rovnako rozporovala žalobný petit ako taký a mala za to, že je nevykonateľný. Strana žalobcu popierala, že by dôvodom výzvy na vrátenie daru bol rozvod.

10. Právna zástupkyňa žalovaných vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 12.02.2018, poukázala na to, že vzťahy v manželstve žalobcu a žalovanej 1/ neboli dobré už ani v čase darovania nehnuteľnosti, preto sa podľa jej názoru, žalobca nemôže dovolať vrátenia daru z dôvodu zlých vzťahov, ktoré vyústili do rozvodu manželstva. Súčasne vzniesla námietku premlčania, pretože právo domáhať sa vrátenia daru je majetkovým právom a premlčuje sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Ďalej mala za to, že list zo dňa 14.01.2015 nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. Nakoľko v žalobe sú uvádzané úplne iné skutočnosti na vrátenie daru ako tie, ktoré sú v liste, je potrebné ich posudzovať ako samostatné žiadosti s rôznymi momentmi doručenia žalovanej 1/, čo môže mať vplyv na posúdenie, či a ak áno tak kedy došlo k obnoveniu vlastníctva darcu, pretože toto je potom aj dôležité pre posúdenie platnosti alebo neplatnosti prevodu nehnuteľnosti zo žalovanej 1/ na žalovaných 2/ a 3/, ako i z hľadiska posúdenia, či je možné, aby sa domáhal žalobca určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Ak by aj súd posúdil, že právny úkon zo dňa 14.01.2015 bol platný, nie je hrubým porušením dobrých mravov, že sa manželia rozviedli, a

teda žiadosťou zo dňa 14.01.2015 nemohlo dôjsť k obnoveniu vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti. Preto žalovaná 1/ nebola nijakým spôsobom obmedzená nakladať s nehnuteľnosťou, a teda žalobný petit na určenie absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 05.02.2019, na ktorom určení žalobca nemá naliehavý právny záujem, je potrebné zamietnuť.

11. Na pojednávaní dňa 17.05.2018 právna zástupkyňa žalobcu ohľadne žalobného petitu poukázala na rozdielnu prax súdu a katastra, preto trvala na tom, že petit bol formulovaný správne, avšak uvedené ponechala na zváženie súdom. Mala za to, že je nevyhnutné vzhľadom na skutočnosť, že ako vlastníci spornej nehnuteľnosti sú zapísaní žalovaní 2/ a 3/, určiť, že vlastníkom v ideálnom podiele 1/2-ice je žalobca. Ďalej uviedla, že nevera nie je dôvodom, pre ktorý žalobca žiadal o vrátenie daru. Dôvodom bol návrh na rozvod a dôvody v ňom uvedené. Ide najmä o skutočnosť, že žalobca v čase darovania až do času rozvodu nevedel o tom, že žalovaný 3/ nie je jeho biologickým synom, toto bolo ustálené až na základe právoplatného rozhodnutia súdu v roku 2015. Tento dôvod je aditívnym dôvodom, podstatným z hľadiska vyhodnotenia porušovania dobrých mravov zo strany žalovaných. Zdôraznila, že zákon nepredpisuje žiadnu formu na výzvu na vrátenie daru.

12. Na pojednávaní dňa 17.05.2018 právna zástupkyňa žalovaných trvala na tom, že výzva na vrátenie daru zo dňa 14.01.2015 je neurčitá a v nej uvedené dôvody, nie sú dôvodmi na vrátenie daru.

13. Na pojednávaní dňa 06.09.2018 súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej 1/ a 2/. Žalovaná 1/ uviedla, že rozdiel v ich vzťahov so žalobcom v čase pred a po darovaní nehnuteľností bol len v tom, že podľa vyjadrení žalobcu, on si myslel, že nebude trvať na jeho prítomnosti, na pomoci a nebude mu vyčítať nedostatky. V čase darovania bolo manželstvo rovnaké ako pred darovaním. Ďalej uviedla, že sa riešila otázka otcovstva žalobcu k žalovanému 3/ pred darovaním, pričom poukázala na dva prípady z minulosti. Mimomanželské pomery mal aj žaloba, k niektorým sa priznal, alebo sa žalovaná 1/ dopočula od jeho kolegov alebo iných známych. Po rozvodovom konaní dňa 12.12. jej žalobca povedal, že urobí všetko pre to, aby ona a deti chodili od hanby a chudoby po kanáloch ako potkany špinavé. Následne jej dňa 09.01. žalobca oznámil, že dňa 17.01. sa odsťahuje. V ten deň jej povedal, že sa sťahovať bude o týždeň neskôr, súčasne jej ukázal veci, ktoré si chcel zobrať so sebou. V deň sťahovania trvala na tom, aby žalobca podpísal zápisnicu o prevzatí vecí. Chod domácnosti aj v posledných troch rokoch manželstva zabezpečovala výlučne sama. Darovanie nehnuteľností navrhol žalobca, lebo žalovaná 1/ sa chcela rozviesť. Svedkami domáceho násillia boli najmä ich spoločné deti, t.j. žalovaní 2/ a 3/. Žalovaná 2/ na pojednávaní uviedla, že žalobcu niekoľkokrát prosila, dohovárala mu, aby si ich matku vážil. Brala lieky proti depresii, mala pocity úzkosti, cítila sa neľúbená, vyhorená. Žalobca ju nepodporoval, nepýtal sa ako sa má, videl len to zlé, rozprával o iných deťoch. Sedel vonku s cudzími deťmi na kolenách a ich nepozval. Žalobca je navonok úžasný spoločník, všetkým pomáha a s každým je kamarát, ale akonáhle chytil kľučku dverí, menil sa na človeka, ktorý je agresívny. O tom, že žalovaný 3/ nie je synom žalobcu, počula v detstve dvakrát. Okolnosti darovania nehnuteľnosti žalovanou 1/ nepovažovala za výnimočné, keďže jej matka mala zdravotné problémy. Od roku 1993 nebývala s matkou v spoločnej domácnosti s tým, že na isté obdobie sa vrátila späť a potom zase odišla. Presné roky si nepamätala.

14. Svedok M. C. na pojednávaní dňa 26.11.2018 uviedol, že je kamarátom žalobcu a vedel, že v danej veci sa jedná o to, že žalobca daroval dom manželke. Ich vzťah nebol dobrý, rozviedli sa a potom žalobcu vyhodili vlastné deti z domu, zakázali mu pracovať a obmedzovali ho v podnikateľskej činnosti. Žalobcu a žalovanú 1/ pozná viac ako 40 rokov. Mal dobrý vzťah s oboma. Žalobcu pozná ako dobrého, normálneho človeka, ktorý je dobrý odborník. Je precízny a poriadkumilovný. Kedysi chodil do ich domácnosti častejšie a myslel si, že prístup žalobcu k jeho deťom bol normálny, nebol zlý. Postaral sa o to, aby dcéra bola v USA, pričom žalovaná 1/ vtedy nepracovala a syn bol učeň u žalobcu. Vedel o problémoch žalobcu a žalovanej 1/, ktoré súviseli s podnikaním. Žalovaná 1/ nedôverovala žalobcovi ohľadom financií, čo vyústilo do zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Následne žalobca daroval nehnuteľnosť manželke, potom sa rozviedli a teraz žalobca nemá nič. Svedkom fyzického násillia žalobcu voči žalovaným nebol. Okolnosti rozvodu nevedel. Ďalej uviedol, že žalovaná 1/ sa nepekne vyjadrovala o žalobcovi. Žalobca bol voči žalovanej 1/ odmeraný, lebo bol pod neustálym tlakom. Potom čo sa zhoršili vzťahy žalobcu a žalovanej 1/ prestal chodiť do ich domácnosti, lebo sa u nich necítil dobre. Nevedel o tom, že žalobca daroval nehnuteľnosť žalovanej 1/, zistil to až z katastra, kde uvidel akúsi darovaciu zmluvu, čím konfrontoval žalobcu, ktorý nevedel, že daroval nehnuteľnosť, resp. si to nepamätal. Následne išiel na kataster a vyžiadal si zmluvu. Neskôr spolu spísali žiadosť o vrátenie daru. Mal za to, že sa vzťahy žalobcu a žalovanej 1/ po darovaní zhoršili. Žalobca si postavil kuchynku a

dokonca si sám pral na seba. Po rozvode žalobca išiel za ním a bol celý rozľútostnený. Vedel, že sa nechcel rozvádzať. Vtedy mu povedal, že darovacia zmluva je zrušiteľná.

15. Svedok Š. A. na pojednávaní dňa 26.11.2018 uviedol, že žalobcu pozná 60 rokov, sú v kamarátskom vzťahu, u neho momentálne žalobca býva. Žalovanú 1/ pozná z videnia, vykajú si. Podľa vyjadrenia svedka žalobca je normálny, bezúhonný človek. Tvrdil, že údajné týranie žalovaných sa nezakladá na pravde, staral sa dobre, len deti sú zmanipulované matkou. To, že žalobca daroval nehnuteľnosť, im oznámil niekedy v roku 2007. Vytýkali mu to, na čo žalobca reagoval tak, že urobil chybu. K výzve na vrátenie daru uviedol, že ju žalobca spísal s pánom C.. Svedok bol prítomný pri sťahovaní žalobcu, pričom podpisovali papier o tom, čo si zobrali. Autoservis sa vypratol a žalobca odišiel bývať k nemu, aby ho neprovokovali. Pred rozvodom chodieval k nim asi 2-3x do roka. Rekonštrukciu domu robili on s kolegom, všetci kamaráti. Žalovaní nepomáhali, žalovaná 1/ ani nenavariła. O vzťahoch žalobcu a žalovanej 1/ vedel od žalobcu, so žalovanou 1/ sa o tomto nikdy nerozprával.

16. Svedok O. W. na pojednávaní dňa 26.11.2018 uviedol, že žalobcu pozná od malička, chodili spolu do školy. Žalovanú 1/ pozná ako manželku žalobcu a žalovaných 2/ a 3/ ako jeho deti. Vedel o tom, že žalobca daroval svoju nehnuteľnosť manželke s tým, že podľa vyjadrení žalobcu, bolo to z dôvodu, že bol pod tlakom a ani nevedel, čo podpisuje. Keby o tom vedel, dal by tam aspoň právo doživotného bývania. Vedel o tom, že je tomu 8-9 rokov. Žalobcu charakterizoval ako dobrého človeka. Nepočul o tom, že by bol kedykoľvek agresívny. Venoval sa v prvom rade práci, aby zabezpečil rodinu. Vedel, že jeho dcéra študovala v USA a chlapec sa u neho učil za automechanika. Svedok bol prítomný pri všetkých rekonštrukciách domu, na ktorých sa podieľali kamaráti žalobcu. Táto rekonštrukcia prebehla pred darovaním nehnuteľnosti. Chodieval k žalobcovi, ale iba do dielne, možno raz alebo dvakrát bol v dome.

17. Svedok Č. H. na pojednávaní dňa 26.11.2018 uviedol, že je dlhoročným kamarátom žalobcu. Žalovanú 1/ pozná ako manželku žalobcu a žalovaných 2/ a 3/ ako jeho deti. Vedel, že žalobca daroval svoj podiel na nehnuteľnosti manželke, s ktorou sa potom rozviedli. Vzťah žalobcu a žalovanej podľa vyjadrení svedka, fungoval normálne, žalobca väčšinou chodil do roboty a jeho manželka bola doma a starala sa o deti. Podieľal sa na rekonštrukciách domu. Rekonštrukcia prebiehala postupne, asi 10 rokov. Žalobcu charakterizoval ako normálneho otca, žalovaného 3/ si brával do dielne, keď bol maličký. Nevidel, že by si bral deti na ruky, ale sa spolu hrali. Žalobca sa podľa vyjadrení svedka nie je agresívny, nemá to v povahe. Chodievali do domácnosti žalobcu a žalovaných, keď sa manželka svedka dohodla so žalovanou 1/, asi raz mesačne.

18. Svedok M. Z. na pojednávaní dňa 04.02.2019 uviedol, že žalobcu pozná od polovice 80. rokov, pričom sa spoznali v súkromnej sfére, avšak začiatkom 90. rokov začali spolupracovať aj v pracovnej oblasti. Majú kamarátsky vzťah. So žalovanou 1/ sa spoznali v čase, kedy kúpili rodinný dom v Matúškove. Od rozvodu však nie je v kontakte so žalovanou 1/. Žalobcu charakterizoval ako veľmi dobrého odborníka, starostlivého otca, ktorý sa staral o svoju rodinu a firmu. Ak by bol alkoholikom, nemal by toľko zákazníkov. Párkrát sa ako kamaráti zišli a popili pár pív. Svedok bol prítomný pri každej rekonštrukcii. Hodnotil žalobcu ako pracovitého človeka. Nezbadal na ňom výkyvy, že by bol vulgárny až tak, že by niekomu ublížil. Boli časy, keď chodieval do ich domácnosti každý deň. Sedeli spolu so žalovanou 1/ v kuchyni a žalobca robil. Vždy sa dohadovali na tom, že zo strany žalovanej 1/ neboli spravené papiere. Nevykonávala to, čo mala robiť. Nedorozumenie prichádzalo aj vtedy, keď nebolo navarené. Často si musel variť sám. Žalovaná 1/ sa správala k žalobcovi nedôstojne, napríklad mu povedala, že bol opitý a nebol. Keď mu žalobca porozprával, že podpísal darovaciu zmluvu, povedal mu, že to nedopadne dobre, pozná jeho ženu, ktorá z neho vyžmýka všetko, čo sa dá. Dávno sa hovorilo medzi nimi kamarátmi, že ten chlapec nie je jeho, lebo vedeli aká žalovaná 1/ je. Oznámil po rozvode žalobcovi podozrenie, že žalovaný 3/ zrejme nie je jeho synom. Žalobca bol prekvapený, nechcel tomu veriť. Naposledy bol v ich domácnosti po roku 2002-2003 a potom, keď sa rekonštruovala strecha v roku 2008. Žalobca zabezpečoval rodinu hlavne finančne. Stokrát zaviedol chlapca do dielne, lebo veľakrát stroskotal v škole, lenže mu nešlo ani to v dielni. Chodili na dovolenky raz za rok. Žalobca uhradil dcére školu v Amerike. Deti nápomocní k žalobcovi neboli. Na otázku, či sa zmenilo správanie žalovanej 1/ k žalobcovi po darovaní nehnuteľnosti, svedok uviedol, že potom bola žalovaná 1/ ešte drzejšia ako predtým. Do domácnosti prestal chodiť, lebo nemohol zniesť to urážanie, ona bola zlatá a on vždy na vine. Žalovaná 1/ bola zamestnaná u žalobcu a nesesedela tam ani minútu.

19. Na pojednávani dňa 04.02.2019 žalovaná 1/ okolnosti darovania nehnuteľnosti žalovaným 2/ a 3/ vysvetlila tak, že k tomu došlo kvôli jej zdravotnému stavu. Mala permanentne zvýšený krvný tlak. Bola niekoľkokrát privolaná rýchlá pomoc. Bola na tom zle po psychickej stránke. Dcéra bývala v Bratislave a ona bola nútená odísť bývať k svojej matke, ktorá na ňu dohliadala a starala sa o ňu. Rozvodom sa výrazne zhoršil jej zdravotný stav. Posledné tri roky manželstva žila vo veľmi vypätej situácii. Spávala s kaserom v ruke, lebo sa bála napadnutia zo strany žalobcu. Žalobca bol k nej agresívny, oslovoval ju vulgárnymi menami, vyhrážal sa zabitím, podpálením domu, zosmiešňoval ju, chodil stále opitý. Chodil domov okolo jednej v noci. Ona sa v noci zamkávala, žalobca nevedel otvoriť dvere, búchal na žalúzie, vykrikoval vulgárne nahlas, aká je špina, že ho vymkla, že všetko podpáli, porozbíja. Ich spolužitie sa postupne zhoršovalo. Podľa názoru žalovanej 1/, žalobca si uvedomil po darovaní, čo urobil a nevedel sa s tým vyrovať. Žalobca sa dozvedel, že žalovaný 3/ nie je jeho synom v roku 1982, potvrdené však to bolo až DNA testom. K okolnostiam darovania nehnuteľnosti uviedla, že žalobca s prepisom nehnuteľností súhlasil pod tlakom okolností. Narábala so spoločným majetkom absolútne v rozpore so záujmom rodiny. Boli nútení predať trojizbový byt, aby mohli splatiť dlžobu. Týchto finančných transakcií bolo viacej. Podpísal zmluvu so zahraničnou firmou na reklamu svojej firmy. Zmluva bola v anglickom jazyku, tak isto aj podmienky, a žalobca podpísal zmluvu napriek tomu, že nevie po anglicky. Dozvedeli sa o tom až vtedy, keď im začali chodiť 1.000,- Eurové upomienky. Čo sa týka úveru kde je žalobca spoludlžníkom, ten spláca ona.

20. Na pojednávani dňa 04.02.2019, súd vykonal výsluch žalobcu, ktorý sa vyjadril tak, že tiež má zdravotné problémy. Jeho situácia je napätá a ťahá sa to už 4 roky. Chce dostať len to, čo mu patrí. Jeho úmyslom nie je nikoho napádať. Zdôraznil, že pracoval 48 rokov aktívne. Na kúpu nehnuteľnosti mu dali peniaze vo výške 100.000,- Sk rodičia, predal auto a zvyšok mu požičala teta. Celková výmera pozemku je 49,7 árov, z čoho je zrejme, že takýto pozemok, na ktorom stojí dom a dielňa, potrebuje obhospodarovanie, čo zabezpečoval. Nemá záznam o riadení pod vplyvom alkoholu, nikdy sa neliečil zo závislosti a nebol riešený v priestupkovom konaní za priestupok pod vplyvom alkoholu. K tomu, že chcel podpáliť dom uviedol, že v návale hnevu človek povie hocičo, kdežto jeho manželka fyzicky podpálila dom. Ich manželstvo so žalovanou 1/ nikdy nebolo idylické. Nebol dokonalým otcom, ale nepozná človeka, ktorý by bol. To násilie až tak nevnímal. Celý život platil všetky náklady na dom. Všetko zabezpečoval ohľadne detí. Ak potrebovali niečo, kúpil im to. Platil za nich všetky výdavky.

21. Svedok L. N. na pojednávani dňa 18.04.2019 uviedol, že pozná žalobcu a žalovanú 1/ ako rodičov bývalej priateľky, žalovanej 2/. Pred pojednávanim bol kontaktovaný žalovanou 2/, ktorá ho poprosila, aby prišiel svedčiť ohľadom vzťahov v rodine. So žalovanou 2/ sa spoznal v roku 1999, s jej rodičmi v roku 2000-2001. Navštevoval ich domácnosť v Matúškove. Vzťahy v rodine vnímal ako normálne. Žalobca so žalovanou 2/ nemal veľmi dobrý vzťah, so žalovaným 3/ mal chladný vzťah a vzťah k žalovanej 1/ vnímal ako bežný. Rovnako aj vzťah žalovanej 1/ k žalobcovi. Videl žalobcu popíjať alkoholické nápoje. Keď prišiel na víkend, tak vždy sa tam pilo, boli tam kamaráti. V čase rozvodu, žalovaná 2/ riešila so svojou matkou otcove pitie. Vzťahy sa zhoršili. Bol svedkom rodinného stretnutia, na ktorom boli všetci členovia rodiny. Spočiatku sa do toho nechcel miešať, chcel mať dobré vzťahy aj so žalobcom. Bol svedkom toho, ako žalovaná 2/ s plačom hovorila svojmu otcovi, že keď nezmení svoje správanie, príde o rodinu. On vystupoval skôr ako morálna podpora, vyzýval žalobcu, aby počúval ostatných. Od uvedeného stretnutia sa s ním žalobca nerozpráva. Videl žalobcu raz, dvakrát, že bol taký opitý, že nevedel čo robí. Fyzického násillia nebol svedkom, verbálneho áno v rámci hádok. Vedel od žalovanej 2/ o darovaní nehnuteľnosti žalobcom žalovanej 1/. Nebol prítomný pri prepise. Ďalej uviedol, že má zapožičanú garáž od žalovanej 1/. Jedná sa o bezodplatný vzťah. Ohľadne svedeckej výpovede sa rozprával so žalovanou 1/. Privolil ústnu výpoveď, aby svedčil pravdivo. Predtým ručne spísal prehlásenie, ktorým následne išiel za žalovanou 1/, s ktorou to následne konzultovali. Čestné prehlásenie písala na počítači 1/ žalovaná 1/ a on pri nej sedel.

22. Svedkyňa L.. V. D. na pojednávani dňa 18.04.2019 uviedla, že je sestrou žalovanej 1/, žalobca je bývalý manžel jej sestry. So sestrou mala dobré vzťahy. Počas ich manželstva, vedela o ich problémoch, ale ku nej sa žalobca správal vždy korektné. So žalobcom nekomunikovala od rozvodu s jej sestrou. Vedela o spore toľko, že sa jedná o vrátenie daru. Počas manželstva, na týždennej báze navštevovala ich domácnosť, niekedy počas prázdnin tam aj pobývali. Od začiatku manželstva mali problémy. Žalobca bol k jej sestre hrubý, ponižoval ju, bol agresívny. Pil na dennej báze. Videla rozbité veci, keď prišla do domácnosti. Deti boli z toho zhrozené. K deťom sa žalobca správal necitlivo. Nikdy nevidela, že by mal deti na rukách. Bola svedkyňou toho, že nikdy čo urobili, nebolo dostatočne dobré. Ku koncu

manželstva to bolo horšie, lebo z malej závislosti na alkohole sa stal veľký problém. Vo všeobecnosti sa žalobca nezúčastňoval na rodinných akciách. S rodinou sa ani nestravoval. Obedy mával v miestnej krčme. Keď boli mimo domova, žalobca sa správal zdržanlivo. Nepoužíval také expresné výrazy. Vedela o tom, že jej sestra mala počas manželstva pomer s iným mužom. Vedel o tom aj žalobca, ešte keď bola žalovaná 1/ tehotná. Rovnako aj žalobca mal mimomanželský pomer. Mala od žalovanej 1/ vedomosť aj o darovaní nehnuteľnosti žalobcom, a to z dôvodu, že žalobca spravil niekoľko zlých obchodov a z obavy, aby nebol postihnutý majetok, sa takto dohodli. Majetok chceli ochrániť obidvaja, pričom asi trikrát bola prítomná pri takýchto rozhovoroch. Videla prejavy agresie žalobcu, ako ponižovanie, zaháňanie sa, zvyšovanie hlasu. Fyzické napadnutie nevidela. Žalobca 10 rokov zamestnával žalovanú 1/, z toho 7 rokov neoficiálne, ani odvody za ňu neplatil.

23. Na pojednávaní dňa 18.04.2019 žalobca mal za to, že žalovaná 1/ svojim správaním rozbíjala vzťahy v rodine. Vo vzťahu k deťom robila napätie a on kvôli tomu unikal z domu. Vnímal to ako týranie psychické. Nemohol si nič povedať a nakoniec podľa nich skončil ako zlý človek. Po darovaní nehnuteľnosti vnímal výrazné zhoršenie vzájomného spolužitia, žalovaná 1/ prestala absolútne prejavovať o neho záujem. Bolo to v rokoch 2008-2014, keď si pral sám a zabezpečoval si sám stravovanie. Nikdy nechcel rozbiť ich manželstvo. On sa o všetko staral. K zmluve o stavebnom úvere v roku 2008 pristúpil preto, lebo dôveroval žalovanej 1/ natoľko, aby to bolo v prospech rodiny. Majetok rekonštruoval po darovaní, lebo nikdy nepovažoval, že tam nepatrí. Myslel si, že tam dotiahne svoju živnosť. Keď podpisoval darovaciu zmluvu, nemyslel na to, že sa bude musieť vysťahovať. Ďalej uviedol, že jeho manželka zbierala spústu papierov, radila sa s právničkou na dvore. Nepočítal s tým, že sa ho systematicky snažila pripraviť o majetok. A keď bolo po všetkom, keď mala všetko v rukách, tak ho vykopla. K darovaniu nehnuteľnosti pristúpil pod nátlakom, že prídu o majetok. Bolo to pre pokoj v rodine. Nie preto, že by bol vypočítavý. O tom, že žalovaný 3/ nie je jeho synom sa dozvedel po rozvoде, boli tam aj predtým šumy, ale on to nevedel. Keby si to pripúšťal, tak by ho neživil 30 rokov.

24. Svedok S. W. na pojednávaní dňa 18.04.2019 uviedol, že žalobca jeho bratom, žalovaná 1/ je jeho manželka. Spor sa týka vrátenia majetku. Tento majetok nadobudli na začiatku manželstva z daru rodičov žalobcu. Dozvedel sa o darovaní nehnuteľnosti žalobcom asi 4 roky dozadu, až keď ho žalovaná 1/ vyhodila z domu. Vedel o ich problémoch v manželstve. Správanie žalovanej 1/ bolo problémové. Už aj na samom začiatku manželstva sa nesprávala eticky voči manželovi a jeho rodine. Na samom začiatku bol konflikt, keď jeho rodičia ju nachytali s niekým. Správanie žalobcu k žalovanej 1/ bolo až príliš tolerantné. Od začiatku ich vzťahu ťahal za kratší koniec. Potom sa prestali navštevovať. Bolo to veľmi dávno. Žalobca mal k deťom veľmi dobrý vzťah. Deti sa nesprávali k otcovi zdvorilo. Stretávali sa len veľmi sporadicky, iba na rodinných oslavách a tam videl ako syn reagoval na otca, odvrkoval mu. Žalovaná 1/ sa ich zastávala. Nevedel kedy sa žalobca dozvedel o tom, že nie je biologickým otcom žalovaného 3/. Myslel si, že to vedel, ale toleroval to. Okolnosti darovania nehnuteľnosti nepoznal. Dozvedel sa o tom až neskôr. Odmietal to, že by jeho brat bol alkoholik. Naposledy bol v domácnosti žalobcu a žalovanej 1/ asi pred 10 rokmi. Do ich domácnosti chodieval päťkrát v roku, za posledných 10 rokov raz. Pri údajnom vyhodení žalobcu z domu, prítomný nebol.

25. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojej záverečnej reči, písomne doručenej súdu dňa 29.04.2019, poukázala na to, že z ich strany bol petit žaloby formulovaný ako zložený, pričom si uvedomujú, že nárok uplatnený vo výroku II. možno posudzovať aj ako prejudiciálnu otázku a nie je nevyhnutné o neplatnosti darovacej zmluvy rozhodovať osobitným žalobným návrhom. Žaloba o určenie vlastníckeho práva a o vydanie veci, resp. o vypratanie nehnuteľnosti, je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. V predmetnej veci bol naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti tak, aby zodpovedal skutočnému stavu. K výroku I. uviedla, že uvedené určenie možno rovnako považovať za prejudiciálnu otázku, ktorú nemusí súd konštatovať, musí však jej zodpovedanie predchádzať výroku na plnenie. Poslednú časť žalobného návrhu formulovali z dôvodu zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v prípade úspechu žaloby v časti I. a II. Nárok opierali o ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka. Dňa 14.01.2015 odoslal žalobca výzvu na vrátenie daru a dňa 15.01.2015 žalovaná 1/ prevzala výzvu z pošty osobne. Uvedená skutočnosť bola preukázaná žalobcom poskytnutou informáciou Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 09.01.2017. Formu úkonu a obsah úkonu zákon nevyžaduje, pričom žalobca nie je právnikom a pred úkonom nevykonal k veci poradu s právnikom, napriek tomu úkon urobil v písomnej forme, a z hľadiska obsahu uviedol, že dôvody, ktoré ho viedli k tomuto jednostrannému úkonu boli návrh na rozvod a dôvody v návrhu uvedené. Poukázala na to, že žalovaná 1/ uzatvorila

darovaciu zmluvu so žalovanými 2/ a 3/ až po tom, ako sa preukázateľne dostala výzva na vrátenie daru do jej dispozície. Takéto konanie žalovanej 1/ považovala za konania v úmysle scudzit' nehnuteľnosť, čo malo zmarit' vrátenie daru. Ďalej poukázala na návrh žalovanej 1/ na rozvod manželstva a dôvody v ňom uvedené, ktoré zasiahli do duševnej integrity žalobcu do takej miery, že ich vníma ako konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Konanie žalovanej 1/ v dlhodobom časovom kontexte označila ako účelové, premyslené s cieľom získať majetok. Manželstvo bolo konštantne nešťastné, čo zhodne opisovali svedkovia oboch sporných strán. Zároveň však z výpovedí svedkov vplynulo, že po tom, ako sa žalovaná 1/ stala výlučnou vlastníčkou celej nehnuteľnosti, svoj negatívny tlak na žalobcu stupňovala do tej miery, že spolužitie sa stalo nemožným. K vďaka, s ktorým obdarovaný prijíma dar patrí istá miera empatie k darcovi, kedy obdarovanému nemá byť ľahostajné, že človek, ktorý mu daroval všetky svoje materiálne statky, ktoré boli výsledkom jeho celoživotného snaženia, sa stal na prahu staroby a postproduktívneho veku človekom bez domova. Priečilo by sa dobrým mravom, ak by naša spoločnosť akceptovala takéto neľudské správanie. Žalobca rovnako popiera tvrdenia žalovaných, že momentom, kedy sa výzva na vrátenie daru stala perfektnou je až podanie žaloby. Žalovaná 1/ sa opakovane snažila súdu posunúť odôvodnenie výzvy na vrátenie daru do podoby, že dôvodom bol samotný návrh na rozvod. Toto tvrdenie popierajú. Na posúdení súdu je, či vo výzve na vrátenie daru formulovaný dôvod je alebo nie je dostatočný. Podľa názoru žalobcu, nijako nebolo účelné na perfektnosť právneho úkonu podrobne tieto dôvody uvádzať, lebo samotné definovanie „návrh na rozvod a dôvody v ňom uvedené“ museli byť účastníkom darovacej zmluvy ako právneho úkonu inter partes známe. Žalovaná 1/ teda vedela, ktoré tvrdenia veľmi negatívne zasiahnu žalobcovu osobnosť. To, že dôvodom na výzvu žalobcu boli tieto skutočnosti, je preukázané i chronológiou udalostí, teda k výzve na vrátenie daru došlo 14.01.2015, pričom rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014. Žalobca svoju manželku psychicky, fyzicky a ekonomicky netýral. Ďalším tvrdením o porušení dobrých mravov zo strany žalovanej 1/, že ani po rozvode mu nepovedala pravdu a tvrdila, že syn je jeho. Z objektívneho dôvodu, v čase zaslania výzvy na vrátenie daru žalobca nevedel s istotou o skutočnosti, že žalovaný 3/ nie je jeho biologickým synom. Porušenie dobrých mravov je však každé porušenie, ktoré nastalo potom ako bola nehnuteľnosť darovaná. Ďalej poukázala na správanie žalovanej 1/ aj v konaní pred súdom a na jej tvrdenia, z ktorých vyplýva, že žalovaná 1/ klamala. Mala za to, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, preto navrhla vyhovieť žalobe v plnom rozsahu.

26. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojej záverečnej reči, písomne doručenej súdu dňa 29.04.2019, považovala žalobcom formulovaný výrok, čo do určenia, že právny úkon, ktorým žalobca požiadal o vrátenie daru je platný právny úkon, nie je špecifikovaný, o ktorý právny úkon sa má jednať a teda je nevykonateľný. Navyše na určení nie je naliehavý právny záujem a tento v konaní ani nepreukázal, pretože žalobca sa žalobou zároveň domáha v petite 3 určenia vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti a platnosť alebo neplatnosť právneho úkonu na základe ktorého malo dôjsť k obnoveniu vlastníckeho práva si súd môže určiť ako predbežnú otázku, preto je dôvodné takýto návrh zamietnuť. Výrok, čo do uloženia povinnosti žalovanej 1/ povinnosť vydať žalobcovi 1/2-icu nehnuteľnosti, je takisto nevykonateľný, vydať možno len hnutelnú vec, nehnuteľnú vec možno len vypratať, navyše pokiaľ sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti v 1/2-ici, takýto petít je takisto nevykonateľný. Mala za to, že právna prax dáva na výber, čo do žaloby a to buď domáhať sa vypratania nehnuteľnosti alebo určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. K určení neplatnosti darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 05.05.2015 pod S. XXX/XXXX medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/, uviedla, že v čase, kedy došlo k uzavretiu tohto právneho úkonu, nič nebránilo žalovanej 1/ previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. K obnoveniu vlastníckeho práva nemohlo dôjsť na základe výzvy zo dňa 15.01.2015, ktorá je s poukazom na jeho neurčitosť neplatný. K platnosti právneho úkonu týkajúceho vrátenia daru je potrebné, aby v ňom darca uviedol celkom konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, a to práve z dôvodu ich preskúmateľnosti a zákonnosti a právnej istoty (22Cdo 1620/2001 NS ČR). Nakoľko dôvodom, prečo sa žalobca domáha vrátenia daru je skutočnosť, že žalovaná 1/ sa s ním rozviedla, mala za to, že tento právny úkon nie je platný. Ak by ho súd považoval za platný právny úkon, mala za to, že samotný návrh na rozvod manželstva nie je možné považovať za dôvod vrátenia daru v zmysle ust. § 630 OZ. Je však potrebné zdôrazniť, že dôvody, ktoré viedli k tomu, aby žalovaná 1/ podala návrh na rozvod boli dôvodmi na strane žalobcu a ktoré v návrhu uviedla. Vzhľadom na uvedené, dôvody, na ktoré v svojom liste zo dňa 14.01.2015 poukazuje, neboli dôvodmi v dôsledku ktorých by sa žalobca v súlade s § 630 OZ mohol domáhať vrátenia daru, a teda nemohlo dôjsť k obnoveniu vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti a z tohto dôvodu žalovanej 1/ nič nebránilo v tom, aby previedla vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na žalovaných 2/ a 3/, svoje deti. Ak aj neskôr žalobca uviedol, že mal na mysli, že tieto dôvody sa ho dotkli, spresnil to až neskôr a

ide o subjektívne pocity žalobcu a nie objektívne skutočnosti, ktoré by boli hrubým porušením dobrých mravov. Z tohto dôvodu mala za to, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/ je platná a nie je dôvod na určenie jej absolútnej neplatnosti, ktorej sa žalobca domáhal s poukazom na ustanovenie § 39 OZ. Iné dôvody, na ktoré žalobca poukazoval, boli uvedené až v žalobe, a túto treba posudzovať ako ďalší právny úkon, ktorým sa žalobca domáhal vrátenia daru a ako takú je preto potrebné posudzovať samostatne. Žaloba bola žalovanej 1/ doručená až po prevode vlastníckeho práva. Ak teda nedošlo k obnoveniu vlastníckeho práva z dôvodu neplatnosti listiny žalobcu zo dňa 14.01.2015, resp. neexistencie právneho dôvodu na vrátenie daru, potom nie je dôvod ani vyhovieť žalobe, čo do petitu 3, teda určenia neplatnosti právneho úkonu. Nakoľko žaloba bola doručená žalovanej 1/ až v priebehu júla 2015, kedy sa dozvedela o ďalších dôvodoch, za ktorých sa domáha žalobca vrátenia daru. Pred doručením žaloby však previedla vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Žalovaná 1/ ako obdarovaná dar nemala v čase doručenia žaloby. Preto, ak by aj existovali dôvody na vrátenie daru, nie je možné sa domáhať vydania, resp. vypratania nehnuteľnosti. Žalobca v tom prípade má možnosť domáhať sa len peňažnej náhrady. Pokiaľ žalobca poukazuje na dôvody pred rokom 2014 /1992, 2007, 2008/, žalovaná 1/ vzniesla námietku premlčania. Pokiaľ sa týka dôvodov, týkajúcich sa rozvodu, to že sa žalobcu dotkli je síce možné, ale zo strany žalovanej 1/ boli pravdivé, určite to neboli lži, ako ich pomenoval. Pokiaľ sa týka odchodu žalobcu z nehnuteľnosti, sám sa z nej odsťahoval a nie je pravda, že by bol bezdomovcom. Tak ako vyplýva z vykonaného dokazovania, žalovaná 1/ ho odhlásila z trvalého pobytu až 26.01.2015, t.j. potom ako sa sám odsťahoval 23.01.2015. Ako potvrdil svedok A., ktorý bol pri sťahovaní, žalobca sa sám z vlastnej vôle odsťahoval k nemu. Nik mu nedával ultimátum, ako to uvádza v žalobe. Manželstvo žalobcu a žalovanej 1/ nebolo dobré. Tak ako to vyplynulo z výpovedí a vykonaného dokazovania, bolo tomu tak i pred darovaním. Napriek tej skutočnosti, že vzťahy neboli dobré, nehnuteľnosť daroval. Preto sa nemôže domáhať vrátenia daru z dôvodov zlých vzťahov, ktoré vyústili do rozvodu manželstva. Ďalej poukázala na to, že žalobca sa správal voči žalovanej 1/ v rozpore s dobrými mravmi, nadmerne požíval alkohol a k žalovanej 1/ sa správal hrubo. Výpovede svedkov žalobcu nepreukázali hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej 1/. Nežili s nimi v spoločnej domácnosti a informácie mali len od žalobcu, nie od žalovanej 1/. S poukazom na vek žalovaného 3/, právo na domáhanie sa vrátenia daru z dôvodu, že nie je biologickým synom žalobcu, je premlčané. Tento dôvod však nebol uvedený vo výzve na vrátenie daru. Navyše z dokazovania vyplynulo, že aj žalobca mal mimomanželské pomery. Vzhľadom na to, že žalobca vedel o tom, že žalovaný 3/ nie je jeho synom už počas manželstva a ešte pred darovaním, žalobu o zapretie otcovstva podal len účelovo v domnení, že mu to pomôže v tomto konaní. Ďalej mala za to, že jediným skutočným dôvodom, prečo sa začal domáhať vrátenia daru je, že zistil, že po rozvode manželstva nemá k nehnuteľnosti žiadne právo, na naliehanie kamarátov a nie, že by žalovaná 1/ porušila voči nemu hrubo dobré mravy. Aj keď žalobca uviedol, že pri darovaní nehnuteľnosti nemyslel na to, že sa bude musieť vystáť, toto nie je podstata sporu. Inštitút možnosti domáhania sa vrátenia daru je z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov a nie z dôvodu na zvrátenie ekonomických dopadov na obdarovaného, pretože darovanie je nadobudnutím a prevedením vlastníckeho práva bez odplaty. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a preto navrhla žalobu zamietnuť.

27. Na pojednávaní dňa 02.05.2019 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že skutočnosť, že žalovaný 3/ nie je biologickým synom žalobcu považuje za dodatočný dôvod na vrátenie daru, ktorý nebol konkretizovaný ako dôvod vo výzve zo dňa 14.01.2015, nakoľko v tom čase žalobca nemal vedomosť o tom, že by žalovaná 1/ klamala, o čom sa žalobca dozvedel až po podaní žaloby na súd. Poukázala na judikatúru súdov, že každé konanie, ktoré nastalo po darovaní a je v rozpore s dobrými mravmi, je dôvodom na vrátenie daru. Takýmto dôvodom je aj to, že žalobca sa snažil dostať sa na pracovisko, kde bola autodielná a bol majetok jeho zákazníkov s tým, že žalovaná 1/ mu zamedzila prístup tým, že vymenila zámok a následne volala políciu a žalovaní 2/ a 3/ podali na žalobcu trestné oznámenie. Rovnako poukázala na okolnosti úveru, v ktorom žalobca vystupuje ako spoludlžník, pričom mala za to, že určitá čiastka nebola použitá na žalobcovi tvrdý účel, t.j. rekonštrukciu nehnuteľnosti. Všetky tieto skutočnosti strana žalobcu uvádzala v priebehu konania.

28. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovanej 1/, žalovanej 2/, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, najmä s rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/169/99-6 zo dňa 13.10.1999, Darovacou zmluvou zo dňa 20.04.2007, výzvou na vrátenie daru zo dňa 14.01.2015, návrhom na vydanie predbežného opatrenia a jeho prílohami, uznesením Okresného súdu Galanta, č.k. 5C/208/2015-39 zo dňa 21.05.2015, uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 5C/208/2015-44 zo dňa 10.06.2015, vyjadrením žalovaných zo dňa 24.07.2015, oznámením Prvej stavebnej sporiteľne,

a.s. zo dňa 08.10.2015, oznámením Okresného úradu B., živnostenský odbor zo dňa 27.04.2016, oznámením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v B. zo dňa 23.04.2016, Potvrdením Obce O. o povesti zo dňa 09.05.2016, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 09.04.2008, čestným vyhlásením C. A. zo dňa 12.10.2016, oznámením Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 09.01.2017, uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 9Co/17/2017-146 zo dňa, Návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 05.02.2015, Rozhodnutím Okresného úradu B., katastrálny odbor o povolení vkladu zo dňa 05.02.2015, Darovacou zmluvou zo dňa 05.02.2015, Návrhom na zrušenie trvalého pobytu zo dňa 26.01.2015, protokolom o prevzatí vecí zo dňa 23.01.2015, čestným vyhlásením M. W. J. zo dňa 11.10.2016, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Ústredie o priznaní predčasného starobného dôchodku žalovanej 1/ zo dňa 04.08.2015, poznámkami žalovanej 1/ zo dňa 10.09.2018, záverečnou rečou žalobcu zo dňa 29.04.2019, záverečnou rečou žalovaných zo dňa 29.04.2019, vyjadrením žalovanej 1/ zo dňa 26.04.2019, s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5C/239/2014 a sp. zn. 8C/183/2015.

29. Súd na danú vec aplikoval nasledovné právne normy:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 628 ods. 1 OZ, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 80 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení v čase podania návrhu (žaloby), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä písm. b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; písm. c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd má za to, že predmetné ustanovenie § 80 písm. b) a c) zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení v čase podania návrhu (žaloby) je potrebné aplikovať vzhľadom na ústavnoprávnu zásadu ochranu legitímnych očakávaní v súlade s citovaným § 470 ods. 2 CSP.

Súd na základe dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

30. Z Darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou 1/ zo dňa 20.04.2007 vyplýva, že darca, t.j. žalobca daroval svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2-ice na nehnuteľnostiach, zapísaných na LV č. XXX, Kataster nehnuteľností OÚ B., katastrálny odbor, Obec O., k.ú. O., a to: parc. č. XXXX/X o výmere 453 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 69 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 214 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 2253/5 o výmere 132 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 3575 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 57 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 277 m² - orná pôda; stavby súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - rodinný dom, súp. č. XXX a parc. č. XXXX/X - rodinný dom, súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - autoopravárenská dielňa, súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X - predajňa autosúčiastok, a to so všetkými súčasťami a príslušenstvom obdarovanej, t.j. žalovanej 1/, ktorá tento dar prijala. Zmluvné strany vyhlásili, že túto zmluvu uzatvorili na základe ich slobodnej vôle, zmluva nebola uzatvorená v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok.

Vo výzve na vrátenie daru zo dňa 14.01.2015, označenej ako „zrušenie darovacej zmluvy dohodou“ žalobca uviedol, že k darovaniu nehnuteľností pristúpil v očakávaní zlepšenia vzťahov so žalovanou 1/, čo sa však vôbec nestalo a definitívne sa skončilo ich manželstvo rozvodom, ktorý sa konal na základe návrhu žalovanej 1/. Z uvedeného dôvodu žiadal o vrátenie nehnuteľností, vedených na LV č. XXX, a to neodkladne. K tomuto úkonu sa odhodlal na základe návrhu na rozvod a v ňom uvádzaných dôvodov. Z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 09.01.2017 je zrejmé, že výzvu žalobcu žalovaná 1/ osobne prevzala dňa 15.01.2015. Táto skutočnosť bola potvrdená ako nesporná na pojednávaní dňa 08.02.2018. Darovacou zmluvou zo dňa 05.02.2015, uzatvorenou medzi žalovanou 1/ ako daryňou a žalovanými 2/ a 3/ ako obdarovanými, žalovaná 1/ darovala v zmluve špecifikované nehnuteľnosti žalovaným 2/ a 3/ do podielového spoluvlastníctva každému v podiele 1/2-ice k celku za účelom ich majetkového zvýhodnenia, pretože obdarovaní sú deťmi darcu a žalovaní 2/ a 3/ nehnuteľnosť s vďakou prijali. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/169/1999-6 zo dňa 13.10.1999, právoplatným dňa 26.10.1999, súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej 1/. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/329/2014, súd zistil, že žalovaná 1/ dňa 28.08.2014 podala návrh na rozvod manželstva, ktorý odôvodnila najmä tým, že manželstvo so žalobcom uzavreli po 1,5 ročnej známosti. Okrem menších nedorozumení bolo manželstvo spočiatku relatívne harmonické, a to až do roku 1979, kedy riešili problémy už aj cestou „manželskej poradne“. Hlavný problém spočíval v manželovom absolútnom nezáujme o rodinu, z mesiac na mesiac sa zvyšujúca nevšimavosť až ignorácia, neochota problémy riešiť pre nedostatok času, denné úniky z domu pod zámienkou zvýšenia zárobku, ustavičné klamstvá, ktorých cieľom bol únik od problémov, zodpovednosti, vyhľadávanie „lacnej“ zábavy. Napriek sľubom sa vzťahy nezlepšili. Pri snahe dohodnúť sa na rozvode, nasledovali vyhrážky o zabezpečení odobratia detí, zničenie spoločného majetku, bitkou. V decembri 1982 v priebehu 10 dní prekonala dve operácie a súčasne im k 5 ročnej dcére pribudol syn, odkázaný 9 mesiacov na 24 hodinovú starostlivosť. Manžel jej napriek ťažkej situácii odmietal pomôcť s deťmi, či s domácnosťou a z bytu si spravil len nocľaháreň. Psychické týranie, dennodenné útoky, vyhrážky konfliktmi, napätie a stres sa odzrkadlili nielen na jej zdravotnom stave, ale najmä na zdravotnom stave detí. Ďalším problémom bola absolútna neochota akceptovať, že o veciach aj finančných a majetkových rozhodujú manželia spoločne. Svojevoľné rozhodnutia manžela prinášali rodine straty, ale aj ďalšie finančné hrozby spôsobené jeho nezodpovedným konaním a neskôr vyhrážkami vynútený predaj spoločného bytu, za účelom vyplatenia dlhu. Výsledkom takéhoto konania bolo zrušenie BSM. Ich manželstvo nieslo celé roky jasné znaky domáceho násillia, ktoré sa dialo opakovane, jeho intenzita postupne narastala, konala sa prevažne v súkromí, na verejnosti len v skrytej forme. Jedná sa predovšetkým o psychické, sociálne, ekonomické a čiastočne fyzické násillie. Od roku 2008 sa situácia výrazne zhoršila, manžel nezdraví, nekomunikuje, využíva každé stretnutie na hrubé útoky, falošné obviňovanie, vyhrážky zabitím a podpálením domu. V roku 2013 ich prestala navštevovať dcéra. V januári 2014 zasahovala polícia, keďže ju žalobca už nie prvýkrát napadol, rozbíjal majetok a znova sa vyhrážal zabitím a podpálením. Poznamenala, že jej manžel je notorický klamár a alkoholik. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/329/2014-18 zo dňa 08.12.2014, právoplatným dňa 29.12.2014, bolo manželstvo žalobcu a žalovanej 1/ rozvedené. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/183/2015-57 zo dňa 10.10.2015, právoplatným dňa 09.10.2015, súd určil, že žalobca nie je otcom žalovaného 3/.

31. Nárok uplatnený v predmetnom konaní žalobcom (bod 1. rozsudku) vyplýva z § 630 Občianskeho zákonníka, ktorý zároveň predstavuje právny základ žaloby. Žaloba v sporovom konaní predovšetkým má okrem ostatných náležitostí ako jeden z predpokladov procesného úspechu žalobcu v konaní obsahovať petit (samotný žalobný návrh), ktorý má byť formulovaný jasne, určito, zrozumiteľne, musí byť vykonateľný, a to nielen formálne, ale aj materiálne. V prípade, ak má súd za to, že petit návrhu nezodpovedá uvedeným požiadavkám, má povinnosť žalobcu na daný nedostatok upozorniť a poskytnúť mu priestor potrebný na jeho opravu resp. doplnenie, okrem prípadu, že žalobca je v konaní zastúpený právny zástupcom. Jasnosť, zrozumiteľnosť a určitosť žalobného petitu je nevyhnutné posudzovať nielen z gramatického hľadiska, ale v záujme materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia aj z hľadiska účelu a logiky veci. Úlohou súdu v sporovom konaní je definitívne vyriešiť rozpory vo vzťahu strán, tzn. tým spôsobom, aby o obsahu výroku rozsudku nevznikali ďalšie spory, prípadne aby tento obsah ďalšie spory sám nevyvolal. Uvedenú vlastnosť petitu reflektuje potreba jeho určitosti.

32. Z uvedeného pohľadu mal súd za to, že prvý odsek (A/; opísaný v bode 1. rozsudku) žalobného petitu je v prvom rade materiálne nevykonateľný, nakoľko vydanie ideálnej polovice nehnuteľnosti je prakticky nerealizovateľná povinnosť nielen z pohľadu matérie, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná 1/ ako nevlastníčka nehnuteľnosti ani vydať nehnuteľnosť/podiel nemôže; v druhom rade s prihliadnutím

na tretí (určovací) odsek žaloby sa javí byť aj nadbytočným, nakoľko účelom žaloby a konania je zmena v subjekte vlastníka nehnuteľnosti zapísaného v katastri nehnuteľností. Platnosť výzvy na vrátenie daru súd musí v konaní riešiť ako otázku predbežnú. Druhý odsek (B/; opísaný v bode 1. rozsudku) žalobného petitu trpí nedostatkom určitosti v tom zmysle, že v prípade úspechu žalobcu v tejto časti petitu by sa obnovil predchádzajúci vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti (kde vlastníkom žiadanej polovice bola žalovaná 1/), čo je evidentne v rozpore so záujmom žalobcu, a teda petit definitívne nerieši sporné vzťahy strán.

33. Súd za dostatočne určitý a zrozumiteľný považoval tretí odsek (C/) žalobného petitu (súd mal určiť, že žalobca je vlastníkom ideálneho podielu 1/2-ica nehnuteľností zapísaných na LV č. 563, bližšie špecifikovaných v podanej žalobe). Žaloba o určenie vlastníckeho práva a o vydanie veci, resp. o vypratanie nehnuteľnosti (aj bytu), je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaný vec neprávom zadržuje, a pri určovacej žalobe aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Nakoľko bol žalobca vlastníkom nehnuteľností v podiele 1/2, môže sa účinne domáhať vrátenia daru iba žalobou na určenie. V predmetnej veci bol naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu.

34. Výzvou zo dňa 14.01.2015, označenou ako návrh na zrušenie darovacej zmluvy dohodou, žalobca vyzval žalovanú 1/ na vrátenie daru podľa § 630 OZ z dôvodu podania návrhu na rozvod manželstva žalovanou 1/ a z dôvodov uvedených v tomto návrhu. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že výzva bola doručená žalovanej 1/ dňa 15.01.2015. Súd na rozdiel od žalovaných, považoval výzvu na vrátenie daru za dostatočne určitú. K platnosti právneho úkonu darcu, smerujúceho na vrátenie daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, alebo členom jeho rodiny. OZ nestanovuje žiadne náležitosti výzvy na vrátenie daru, ani jej obsah. Nevyžaduje sa dokonca ani písomná forma, aj keď sa jedná o nehnuteľnosť. Výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu, ako prejavu vôle, podľa § 34 a nasl. OZ. Z obsahu takejto výzvy teda musí byť zrejmé kto ju urobil, voči komu, z akého dôvodu a nevhodné správanie obdarovaného musí byť opísané dostatočne konkrétnym a nezameniteľným spôsobom, pričom nie je možné následne v konaní uplatnené dôvody meniť, či rozširovať. V danom prípade si žalobca zvolil písomnú formu výzvy a za dôvody vrátenia daru označil návrh na rozvod a dôvody v ňom uvedené. Predmetnú výzvu adresoval žalovanej 1/ ako obdarovanej, ktorá podala návrh na rozvod, a teda jej boli bez pochyb známe v návrhu ňou uvedené skutočnosti, na ktoré žalobca vo výzve poukázal. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd takto formulovanú výzvu považoval za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, pričom považoval za potrebné vysporiadať sa len s dôvodmi, uvedenými v predmetnej výzve. Žalobca v podanej žalobe ako aj v priebehu konania dôvody na vrátenie daru spresnil a rozširoval. Na takto dodatočne uvedené dôvody súd už neprihliadal. Pokiaľ žalobca tvrdil, že porušenie dobrých mravov ako dôvod na vrátenie daru je každé porušenie, ktoré nastalo po tom, ako bola nehnuteľnosť darovaná, tento argument podľa názoru súdu, vzhľadom na všetky osobitosti tohto prípadu neobstojí. Žalobca o mnohých dodatočne uvedených dôvodoch (napr. údajné psychické týranie žalobcu žalovanou 1/, atď.) vedel aj v čase spísania výzvy na vrátenie daru, avšak v tom čase hrubé porušenie dobrých mravov v týchto konaniach žalovanej 1/ nevidel. Argument, že výzvu písal sám a nie za pomoci advokáta taktiež neobstojí. Prípadné nedostatky výzvy nie je možné konvalidovať tým, že žalobca nemá právnické vzdelanie. Na rozdiel od žalovaných, súd žalobu nepovažoval za ďalšiu samostatnú výzvu na vrátenie daru, a to napriek tomu, že sú v nej uvedené aj iné dôvody, ako v samotnej výzve. Uvedené poprel aj žalobca, ktorý trval na tom, že výzva na vrátenie daru je tá výzva, ktorá bola v dispozícii žalovanej 1/ dňa 15.01.2015.

35. Súd následne skúmal hmotnoprávne účinky výzvy na vrátenie daru zo dňa 14.01.2015, doručene žalovanej 1/ dňa 15.01.2015. Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných, a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ). OZ a ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Napriek tomu je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Dôvodom pre vrátenie daru môže byť len také závažné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s

dobrymi mravmi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu taktiež nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, ale také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity, alebo o porušovanie sústavné, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Nie každé chovanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného chovania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, naplňuje znaky § 630 OZ. V súlade s citovaným ustanovením možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo, pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997).

36. V súdenom prípade medzi stranami sporu nebolo sporné, že dôvodom na vrátenie daru nemôže byť podanie návrhu žalovanou 1/ na rozvod manželstva. V priebehu konania žalobca viackrát zdôraznil, že za konanie zodpovedajúce hrubému porušeniu dobrých mravov nepovažoval návrh na rozvod, ale dôvody v ňom uvedené. Kým však v podanej žalobe tvrdil, že sa ho žalovanou 1/ v návrhu na rozvod popísané skutočnosti hlboko dotkli, v priebehu konania už hrubosť nevidel z dôvodu útlocitnosti, ale v konaní, pri ktorom bol žalovanou 1/ žalobcovi pripisované kriminálne konanie. K samotným dôvodom, uvedeným v návrhu na rozvod, súd poznamenáva, že bolo právom žalovanej 1/ v návrhu uviesť svoje subjektívne pocity ako ona vnímala manželstvo so žalobcom. Samotné popísanie týchto pocitov však nemožno automaticky vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Rovnako aj žalobca prezentoval v rozvodovom konaní svoj subjektívny pohľad na manželstvo a vnímanie žalovanej 1/. Tak z výpovedí strán sporu ako aj svedkov bolo možné konštatovať, že manželstvo žalobcu a žalovanej 1/ nebolo šťastné. Rodina mala dlhodobé konflikty. Neboli ideálne ani vzťahy žalobcu a žalovanej 1/, ani vzťahy žalobcu a žalovaných 2/ a 3/. Tak ako aj rozvodový súd konštatoval, manželia mali rozdielne povahy a rozdielne názory na spolužitie, čo v konečnom dôsledku viedlo aj k samotnému rozvodu manželstva. Súd v tomto konaní neskúmal za akých okolností došlo k darovaniu sporných nehnuteľností žalobcom žalovanej 1/, aké konkrétne dôvody k tomu žalobcu viedli, nakoľko uvedené nebolo predmetom sporu. Hádky resp. konflikty medzi manželmi však boli permanentné tak pred, ako aj po darovaní nehnuteľností. Podľa názoru súdu, k výraznému zhoršeniu vzťahov medzi nimi nedošlo v príčinnej súvislosti s darovaním nehnuteľností, ale boli spôsobené práve rozdielnymi povahami a názormi na manželské spolužitie, ako napríklad na hospodárenie s majetkom, starostlivosť o domácnosť, či rodinný život, keď obaja mali isté očakávania, ktoré sa napokon nenaplnili. Čo sa týka konkrétnych dôvodov uvedených v návrhu na rozvod (najmä domáce násilie, psychické, sociálne, ekonomické a čiastočne fyzické násilie, resp. že by bol žalobca alkoholik a notorický klamár), v priebehu konania sa zistilo (výpovede žalovaných 1/ a 2/, svedka N. a svedkyne D.), že žalobca sa správal počas hádok hrubo k žalovaným a konzumoval alkoholické nápoje častejšie a vo väčšom množstve. Aj keď sa on sám na pojednávaní vyjadril tak, že to násilie tak nevnímal a v návale hnevu človek povie hocičo, žalovaní mohli takéto dlhodobé správanie sa žalobcu považovať za neprimerané. V tomto smere svedkovia strany žalobcu nemohli tvrdenia žalovaných vyvrátiť, keďže nežili so stranami sporu v jednej domácnosti a mali len sprostredkované informácie od žalobcu. Rovnako neboli na vyvrátenie tvrdení žalovanej 1/ postačujúce ani listinné dôkazy, najmä správa obce o povesti žalobcu, oznámenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, keďže žalobca sa spôsobom uvedeným v návrhu na rozvod mal správať v domácom prostredí, nie na verejnosti. Pod ekonomickým týraním, vychádzajúc z návrhu na rozvod, žalovaná 1/ mala na mysli to, že žalobca narábal so spoločným majetkom bez súhlasu žalovanej 1/ a v rozpore so záujmami rodiny, pričom jeho rozhodnutia prinášali rodine straty. Boli z ich strany obavy, že prídu o majetok. Žalovaná 1/ v návrhu na rozvod netvrdila, že žalobca nezabezpečoval rodinu po materiálnej stránke, ako to bolo prezentované v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu súd preto nevykonal stranou žalobcu navrhovaný dôkaz, z ktorého by malo vyplývať v akom časovom období navrhovateľka pracovala, resp. nepracovala. Vychádzajúc z uvedených skutočností, nemožno správanie obdarovanej žalovanej 1/ kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov z hľadiska jeho obsahu ani intenzity, ani za porušovanie dobrých mravov sústavné, t.j. opakované a časovo súvisiace.

37. Ďalšie dodatočne uvedené dôvody žalobcu na vrátenie daru vzhľadom na vyššie uvedené (najmä v bode 34), súd považoval za irelevantné. Pre úplnosť však k argumentom, ktoré sa týkali toho, že po rozvode manželstva bol žalobca vyhodnený z darovanej nehnuteľnosti, čím sa stal bezdomovcom, súd uvádza, že v konaní bolo aj svedeckou výpoveďou (svedok A.) preukázané, že žalobca dobrovoľne opustil nehnuteľnosť, od žalovanej 1/ nedostal ultimátum, tá len trvala na podpísaní zápisnice o prevzatí vecí žalobcom v deň sťahovania. K zrušeniu trvalého pobytu žalobcu došlo až následne potom ako sa žalobca odsťahoval. K ďalším tvrdeniam o porušení dobrých mravov zo strany žalovanej 1/, ktoré sa týkali jej mimomanželského pomeru a žalovaného 3/, konkrétne, že nie je biologickým synom

žalobcu, o ktorej skutočnosti sa žalobca podľa jeho tvrdení, mal dozvedieť od svojich kamarátov po rozvode manželstva, následkom čoho potom podal návrh na zapretie otcovstva, kde sa táto skutočnosť jednoznačne potvrdila až vykonaním testov DNA, súd poznamenáva, že v konaní bolo hodnoverne preukázané, že žalobca o mimomanželskom pomere žalovanej 1/ a o tom, že žalovaný 3/ nemusí byť jeho synom, vedel. Vyplýva to nielen z výpovede žalovanej 1/, ale aj z výpovedí brata žalobcu a sestry žalovanej 1/, teda blízkych rodinných príslušníkov, ktorým táto skutočnosť tiež bola známa. V tomto smere svedecké výpovede kamarátov žalobcu, súd nepovažoval za relevantné, keďže im takéto výsostne rodinné záležitosti, nemuseli byť známe. Žalobca nepreukázal súdu, že by mu žalovaná 1/ v tomto smere klamala, resp. zapierala túto skutočnosť.

38. V takejto dôkaznej situácii je potrebné uzavrieť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na strane žalovanej 1/ došlo k takému správaniu, ktoré by súd mohol kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov a na základe ktorých by mu vznikol nárok na vrátenie daru. Rovnako nepreukázal, že by bola darovacia zmluva z akéhokoľvek dôvodu absolútne neplatná a preto by mal súd určiť, že je vlastníkom v žalobe špecifikovanej nehnuteľnosti.

39. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalovaným ako plne úspešným v konaní. Žalobca, ktorý je právne zastúpený, nepoukázal na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mal súd pri rozhodovaní o nároku vziať do úvahy. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia a žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcovi plnú náhradu trov konania. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.